

Sygn. akt III CSK 331/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. Z.
przy uczestnictwie R. Z., I. Z.
i A. Z.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni oraz uczestniczki A. Z. od
postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt II Ca 1453/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek uczestnika I. Z. o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2015 r. – w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku – Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił apelację wnioskodawczyni i uczestników od postanowienia Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 22 września 2014 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji wnioskodawczyni J. Z. oraz uczestnicy A. Z. i R. Z. wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność. Podnieśli naruszenie art. 670 § 2 k.p.c. i zarzucili bezkrytyczne poparcie przez Sąd Okręgowy oceny dowodów i ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżących, że skarga jest oczywiście uzasadniona, to powinni oni w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić wskazujące na to argumenty. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykażą, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.).

Twierdzenie skarżących o oczywistej zasadności skargi nie spełnia przyjętych w orzecznictwie Sądu Najwyższego kryteriów „oczywistości”. Cała skarga kasacyjna została skierowana przeciwko ustaleniom i ocenie dowodów, co jest w postępowaniu kasacyjnym – zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. – niedopuszczalne.

Oddalenie wniosków dowodowych zawartych w apelacji zostało przekonująco uzasadnione przez Sąd drugiej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.